

„Vedd észre, éld át!”

A IX. ker. Ferencváros Önkormányzata és a Ferencváros Művelődési Központ közös szervezésű érzékenyítő napja

A szervezők célja az volt, hogy többféle eszközzel bemutathassuk azt a világot, amiben élünk, amit képviselünk, és hogy ez a lehető legtermészetesebben sikerüljön.

A program iránt 10 többségi iskolai osztály közel 250 diákja érdeklődött.

Ezen a különleges napon, amit a civil szervezetekkel közösen összeállított programok garantáltak, sikerült olyan játékokat, feladatokat és mozzanatokot összeállítani, hogy a résztvevők valamennyi érzékszervét igénybe vegye és megtapasztalhassa a valamilyen testi fogyatékossgal élők, az értelmi sérültek, az etnikai kisebbségek, vagy akár interkulturális különbözőség miatt hátrányban lévők mindennapjait, nehézségeit, örömeit és érzékenyebbé tegye őket a segítségnyújtásra.

A program az FMK színháztermében kezdődött, ahol a meghívott 10 osztály együtt szavalta, és jelnyelven is mutogatta a József Attila emlékévé tiszteletére a „Hull a levél a fáról... „c. verset, amelyet előzetesen betanulnak az iskolákban.

Ezután a résztvevő osztályokat tanáraik kísérték – előzetesen, aprólékosan kidolgozott menetrend szerint – a különböző helyszínekre, ahol a civil szervezetek – köztük a Hendikep Alapítvány képviselői is – saját, az érzékenyítés témakörét sokoldalúan megközelítő programjaikkal/feladataikkal várták őket.

Íme néhány idézet a délelőtti programjait levezénylő pedagógusok gondolatai közül.

„Jó volt látni, hogy a közös játékok, kézműves foglalkozások során, a kamasz gyerekek és tanulóink a különbözőségeik ellenére együtt tevékenykedtek „

„Azt tapasztaltam, hogy együttérzők és segítőkészek voltak az ép fiatalok a mieinkkel! Megható volt a kedvességük! A mieink pedig sokszor csak csendben ültek közöttük, nem akartak eljönni!”

„Bizonytalan voltam, hogy fontos-e, hogy érzékenyítsünk, de pozitív volt a nap. Talán a visszahúzódó gyerekek is vittek magukkal valamit.”

„...szeretném kiemelni a Szent István Közgazdasági Technikum tanulóit! Számomra nagyon szívmelengető volt az a nyitottság, kedvesség, és természetesség, ahogyan kapcsolódtak gyermekeinkhez. Őket látva úgy éreztem, hogy van remény, hogy egy elfogadóbb társadalom felé haladjunk!”

„...nekünk is érzékenyítés volt ez a nap, hogy a bozontos vagy színes haj, meg a tépett neccharisnya és a csipkéskombiné mögött meglássuk az érzékeny, empátikus tinédzsereket. merthogy nagyon is ott vannak...”

„Boldogság volt látni a sok "normál" diákot, akik sokkal nagyobb nyitottsággal és lelkesedéssel kapcsolódtak be a feladatokba, kapcsolódtak a tanítványainkkal, mint amit elsőre gondolt volna az ember.

Van még remény arra, hogy felnő egy elfogadóbb, támogatóbb nemzedék.

Jó volt együtt lenni!”

